

● **ولایتمداری آقای رئیسی زباز بود و باید الگوی مسئولین ما باشد. شما این ولایتمداری را چگونه دیدید؟**

من هر گاه یاد حاج قاسم سلیمانی می افتم، می بینم ایمان او مثل ایمان امثال من نبود. همین طور اخلاص، شجاعت و ولایتمداری اش. اگر این چند رکن را نداشت، هرگز حاج قاسم، حاج قاسم نمی شد. شجاعت حاج قاسم در میدان بود و شجاعت آقای رئیسی در پا گذاشتن روی نفس خود.

حتی در انتخاب اعضای کابینه نیز به فرمایشات آقا دقت داشتند. با آقا مطرح کرده بودند که قرار است فلان وزیر را به عنوان وزیر فلان وزارتخانه انتخاب کنند. حضرت آقا در مقام مشورت و نه دخالت فرموده بودند این شخص در فلان جا خوب عمل کرده. شهید رئیسی آمدند و به بنده گفتند: «وقتی حضرت آقا می گوید در فلان جا خوب عمل کرده، یعنی حضور این آدم در آنجا اولی است.» در حقیقت ایشان در همه امور و شئونات به معنای واقعی کلمه ولایتمدار و ولایت پذیر بودند. رفتارشان نمایشی نبود، شهید آیت الله رئیسی در تمامی عرصه ها اعم از بین المللی و داخلی خودشان را واقعاً سرباز رهبری و نظام می دانستند و این را در جلسات خصوصی و نیز جلسات بسیار خصوصی اعلام می کردند.

توکل آقای رئیسی بسیار بالا بود. در هیچ برنامه و یا سخنرانی ای نمی بینید که ایشان بگوید یک مشکل لاینحلی وجود دارد. ایشان «ما می توانیم» را دوباره احیا کرد. زمانی که دولت را تحویل گرفت، فاصله بین دولت و ملت افزایش پیدا کرده و سرمایه اجتماعی رو به افول رفته بود. ولی ایشان سفرهای استانی را مجدداً احیا کردند و با همه وجود می خواستند مشکل مردم را حل کنند.

اعتقاد من این است که وقتی حضرت آقا می فرمایند: «رئیس عزیز وجودش مغتنم بود.» و یا وقتی اعضای دولت به خدمتش می رسند، می گوید: «من از همه دولت ها حمایت کردم، اما از این دولت تمجید می کنم.» بیانگر این است که ایمان، عشق و ولایت پذیری شهید رئیسی از عمق جان و با ایمان کامل بود.

در سال ۱۳۹۶ وقتی کار ستاد ما تمام شد و حساب و کتاب ها را جمع کردیم، دیدیم ۵۰ میلیون تومان بدهکاریم. بنده رفتم خدمت حاج آقای رئیسی و گفتم: «حاج آقا! ما تمام کارهای شرعی و قانونی - که هیچ وقت در هیچ سایتی راجع به مباحث مالی ستاد حرف درگوشی زده نخواهد شد- را با مراقبت انجام دادیم و الان ۵۰ میلیون تومان بدهکاریم.» به هیچ وجه نگفتم که مثلاً بروید از فلانی بگیرید. خدا شاهد است با صداقت کامل گفت: «آقای نیکزاد! من یک خانه در شهرک غرب دارم. وکالتش را می دهم به شما که آن را بفروشید و ۵۰ میلیون آن بنده خدا را بدهید و بقیه اش

را هم بعداً می گویم که چه کار بکنید.» اما در سال ۱۴۰۰ برخلاف سال ۱۳۹۶ خیلی مراجعه داشتیم. اول کار که می خواستیم شروع کنیم، ایشان به من فرمودند: «آقای نیکزاد! می دانی که الان دیگر وضعیت فرق می کند.» چون دیگر رئیس جمهور مستقر نداشتیم و ایشان هم که رئیس قوه قضاییه بود، گفت: «من دیگر به شما اطمینان دارم که از چه کسی پول بگیری، از چه کسی نگیری.» جالب است که نزدیک به شاید سی چهل نفر یا تشکیلات حقوقی. خصوصی آمدند که ما تشکر کردیم و پول نگرفتیم.

● **روایتی دارید که قبل از نقل نکرده باشید؟**

خیلی از حرف ها را نمی شود گفت، آقای رئیسی واقعاً مظلوم بودند. در حق این مرد بزرگ اجحاف زیادی از جمله در مناظرات شد. اما ایشان که تا قبل از انتخابات رئیس قوه قضاییه و به تعبیری قاضی القضات کشور بودند و نیز پس از آن که در سمت ریاست جمهوری قرار گرفتند، هرگز در صدد سوء استفاده از جایگاه خود برنیامدند و هر چند با مظلومیت، اما با توکل، ایمان، شجاعت، ولایت مداری و مردم داری موفق شدند در عرصه سیاسی زمین بازی را عوض کنند و در عرصه مردم داری و آشتی دادن مردم با دولت، و نه حاکمیت. کار ارزشمندی را انجام بدهند. هدف شهید رئیسی از سفرهای استانی حل مشکلات مردم بود. با تمام وجود می خواست کاری برای مردم انجام بدهد.

ایشان عرصه را برای خدمت بسیار مغتنم، بسیار کوتاه و با همه وجود و توان می دید. اینکه رهبر معظم انقلاب می فرماید رئیسی عزیز یک فرصت مغتنم و یک نعمت بود، به این معناست که ایشان همه وجودش را برای حل مضللات اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، خصوصاً قشر ضعیف جامعه انجام داد و در عرصه بین المللی هم برای کشور آبرو خرید.

● **دلیل علاقه و افراشته شدن گوناگون مردم به ایشان را در چه می بینید؟**

در اخلاص. خداوند می فرماید: «هر کس رابطه خودش را با خدای خودش اصلاح کند، خداوند رابطه او را با مردم اصلاح می کند.» «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا» (سوره مریم/ آیه ۹۶). وقتی دست قطع شده حاج قاسم عزیز ما با آن انگشت در دست نشان داده شد، هر انسان با شرفی، هر ایرانی با غیرتی تعصب و علاقه نشان داد. انگشت آقای رئیسی را نیز که پس از سقوط بالگرد در گوشه ای افتاده بود دیدیم. انسان اگر با خدا باشد، خدا بزرگش می کند. من اخلاص را به معنای واقعی در آقای رئیسی در کارهای اجرایی اش، در عزل و نصب هایش، در مباحث مربوط به خارج از کشور

توکل آقای رئیسی بسیار بالا بود. در هیچ برنامه و یا سخنرانی ای نمی بینید که ایشان بگوید یک مشکل لاینحلی وجود دارد. ایشان «ما می توانیم» را دوباره احیا کرد. زمانی که دولت را تحویل گرفت، فاصله بین دولت و ملت افزایش پیدا کرده و سرمایه اجتماعی رو به افول رفته بود. ولی ایشان سفرهای استانی را مجدداً احیا کردند و با همه وجود می خواستند مشکل مردم را حل کنند.

می دیدم، زمانی که برای سخنرانی به سازمان ملل می رود عکس شهید قاسم سلیمانی را بالای دست می گیرد. در مقطع دیگری که به قرآن کتاب مقدس ما مسلمانان اهانت می شود، کتاب قرآن را بالا می گیرد و بدون لکنت زبان، به معنای واقعی از جایگاه رفیع ولایت، از جایگاه ملت رفیع ایران و حق پایمال شده اش و با افتخار تمام از اسلام، ایران و مقاومت در عرصه های بین المللی دفاع می کند.

● **شهید رئیسی برای خدا کار کرد و خدا هم بزرگش کرد.**

بله. از دل حکمرانی ای که بر مبنای اخلاق اسلامی باشد، مردم باوری، خدا باوری، ساده زیستی، طهارت اقتصادی، ولایت مداری، وقت گذاشتن برای مردم، مجاهدت و مراقبت بیرون می آید و من شهادت می دهم که همه این خصوصیات در آقای شهید رئیسی بروز و ظهور داشت و اگر دشمنان و شیطنت هایشان و معضلات اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی ما نبود، ایشان می توانست با سرعت و شتاب هر چه بیشتر به سمت تمدن نوین اسلامی که نظریه امامین انقلاب است پیش برود.

ما یک انسان مخلص، انسانی را که عاشق مردم و با آنان صادق بود از دست دادیم. جالب است بدانید که ایشان زمانی که رئیس جمهور نبود، در بعضی از استان ها در ایام خاصی از سال جلساتی داشت. مثلاً یک شب احیا را به امامزاده صالح (ع) یا مثلاً به زنجان می رفت. زمانی که رئیس جمهور شده بود، می توانست بگوید دیگر نمی رسم بروم، ولی همچنان بر این شیوه مقید بود. حتی امسال قرار بود در شب بیست و یکم ماه رمضان در مرقد مطهر حضرت امام خمینی (رحمت الله علیه) سخنرانی داشته باشد که نرسید. اما به بچه های امامزاده صالح (ع) و مداحان آنجا قول داده بود که من شب بیست و یکم می آیم. و من در آن مراسم حضور داشتم و دیدم که ایشان آمد. این خیلی مهم است. کسی که به معنای واقعی اخلاص داشته باشد سر قولش هم می ماند. در یک کلام تمام توانش را می گذاشت و اگر می توانست مشکلی از کشور، چه در عرصه داخلی و بین المللی، چه عرصه های سیاسی، اجرایی و فرهنگی با اتکا به اخلاق و ولایت پذیری انجام بدهد، هرگز کوتاهی نمی کرد.